

slag. Jeg skal nemlig endnu tilføie en Ting. Jeg har jo modtaget dette Andragende henvisst fra Folkethinget, og jeg har da under søgt Sagen og erholdt og givet de fornødne Oplysninger om Mandens Formuesforhold og Helbredsstilstand; Sagen er blevet stillet i et for ham gunstigt Lys, men han trænger jo ingenlunde. Jeg har konfereret med Finantsudvalget om Sagen, inden jeg stillede mit Ændringsforslag, og jeg er kommen til Enighed med Udvalget, og hvis man ikke vil betragte Sligt som nogenlunde forbindende i Forholdet med Ministeren baade for Finantsudvalget og Folkethinget, kommer Ministeren i den Slags Sager let i en meget mislig Stilling, og saa vil det være meget betænkeligt for ham at tage Hensyn til denne Slags Henvisninger. Jeg siger ikke, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ogsaa er bunden ved dette, det kan jo være, at han har dissenteret i Finantsudvalget, men vil man tillægge Henvisningen til Ministeren Betydning og tillægge Ministerens Konferencer med Finantsudvalget Betydning, og lægge nogen Vægt paa, at det, han siger der, tiltrædes af Finantsudvalget, og hvis man i det Hele vil have, at dette Forhold nogenlunde skal træives i Fremtiden, gjør man vist bedst i at følge, hvad Ministeren her har foreslaaet, som sagt efter Konference med Finantsudvalget, og jeg skal derfor indstændig tilraade at stemme for mit af Finantsudvalget tiltraadte Forslag og ikke at følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og de ærede Medlemmer, der have talt for hans Forslag. Det kan være en meget taknemlig Opgave for de Herrer at tale i høie Toner om denne Ting og sige, at 3 andre ville ikke gjøre Noget, men jeg tror, at mit Forslag er det Forstandige i Forhold til Alt, hvad man hidtil har gjort. Ved Siden af denne Mand staar jo en Redningsmands Enke med 60 Kr. i Pension, og jeg tror, som sagt, at det Forstandigste i Forhold til, hvad der i Fremtiden kan komme, vil være at følge det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og som Finantsudvalget jo isvrigt har tiltraadt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds — jeg maa tale lidt med det ærede Medlem om forskjellige Sager — mente, at jeg havde bebrejdet ham, at han havde vovet at tage Sagen om Fiskerne op paany; det havde han Lov til. Ja, det veed Gud! Det ærede Medlem har Lov til det, og til meget Mere, mine Ord have ikke Noget med det at gjøre, Enhver kjennder sin Ret her. Jeg har ikke sagt et Ord om det, og hvis det ærede Medlem vil efterse, hvad jeg har sagt — jeg haaber,

at mine Ord ere rigtig gjengivne — vil han se, at jeg kun har erklæret, at det ærede Medlem ikke havde Lov til at ignorere den Forhandling, der er ført forleden Dag. Det mener jeg, og det fastholder jeg. Der har været ført en Forhandling om denne Sag og denne Forhandling er indregistreret i Tidenden, og i den Anledning er det, at jeg siger, at det ærede Medlem har ikke Lov til at sige noget saa Ubestemt som, at han vel veed, at der har været ført en Forhandling, jeg siger, at den bør han kjennde, det ærede Medlem har ikke Ret til, at gaa uden om den. Det ærede Medlem maa tage denne Forhandling til Efterretning. Jeg kan meget godt forstaa, at efter at det ærede Medlem har kvalt sin Indignation over de førte Forhandlinger, vilde han nok have, at der skulde udtales en Mistillid til Ministeren i den Form, som han har foreslaaet, og saa skulde det være godt for Fremtiden. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret til. Det følger af sig selv, at jeg hverken har tænkt eller sagt noget Saadant som at, hvis dette Forslag vedtoges, vilde det komme til at gaa ud over Fiskerne. Nei, den Slags Raisonnementer og Tanker hængiver jeg mig ikke til, det er Noget, det ærede Medlem kan finde paa, at jeg har sagt, men det ligger selvfølgelig ganske udenfor min Tankegang. Det følger af sig selv, at jeg vil overveie Sagen, og handle ligesaa billigt, hvad enten man vedtager eller forkaster Forslaget. Jeg har allerede dispenseret for den første Maaned, for at Fiskerne kunne faae Betænkningstid, inden de gjøre deres Ønsker gjældende. Jeg har lovet at opfylde dem efter bedste Skjøn, naar der var Grund dertil, og jeg kan sige det ærede Medlem, der ogsaa var inde paa denne Sag, at for Sildevaadenes Vedkommende tror jeg ikke ret vel, der i noget Tilfælde vil være Anledning til ikke at give Dispensation. Jeg mener, at man med Fastholden af de forskjellige Standpunkter er kommen til en ret passende Afsljørelse under Forhandlingerne her; man fastholdt sit Standpunkt fra begge Sider, men enedes for Resten med Ministeren om, at der skulde gaaes fornøstlig og varsomt frem i dette Forhold. Jeg har allerede høvet Bestemmelsen for Marts Maanedes Vedkommende, jeg har erklæret mig villig til at dispensere, og har lovet at ville tage under Overveielse, hvad der var at gjøre for Fremtiden. Men nu vil det ærede Medlem gribe ind i denne Sag og sige, at det, der blev gjort forleden Dag, egentlig var noget Matvært; nei, siger han, lad os faae det klart og tydelig frem, at vi klart og utvetydig misbillige, hvad der